

Panium - Sekiz Numara

Üçüncü Satıra Genel Bakış

Jeff Pippenger

2025-03-17

Seleucus III Ceraunus, MÖ 226'dan 223'e kadar kısa bir süre kral olarak hüküm sürdü; ardından suikasta kurban gitti ya da gizemli koşullar altında öldü. Seleucus III, Antiochus III'ün hemen önceki hükümdarıydı. İki kardeş, onuncu ayetteki "oğullar"ı ve 1989'da Reagan ve Bush'u temsil ederler.

Ama oğulları kışkırtılacak ve çok büyük kuvvetler toplayacaklar; içlerinden biri mutlaka gelip sel gibi taşacak ve geçip gidecek; sonra geri dönecek ve onun kalesine kadar yeniden harekete geçecektir. Daniel 11:10.

Onuncu ayet üçüncü satırdır ve 1989'daki "son zamanı" temsil eder. Bu, on birinci bölümün kırkinci ayeti ve Yeşaya sekizinci bölüm sekizinci ayet ile bağ kurar. Bu üç ayetin bağlantısı, on birinci ayetin mevcut Ukrayna savaşını temsil ettiğini ortaya koyar; on birinci ayette ortaya konan Raphia Savaşı'nda hasımlar olarak Putin ve Zelenskyy temsil edilir. On ikinci ayet, Ukrayna savaşının ardından yaşanacakları ve Putin'in akıbetini belirtir. On üçüncüden on beşinciye kadar olan ayetler Panium Savaşıdır.

Onuncu ayetin teması "son zaman"dır ve "son zaman"da gerçeğin mührünün açılmasıyla ilişkili ilkelere uyumlu olarak, ayet tek bir ayet olmasına rağmen çok sayıda peygamberlik hattını temsil etmektedir. Onuncu ayet, kırkinci ayetin gizli tarihinin başlangıcını tanımlar; bu da üçüncü meleğin hareketinin ve yüz kırk dört binin mühürlenmesinin başlangıcını işaret eder.

Ayet, Yeşaya 7. bölümde başlayan görümde belirtildiği gibi, Levililer 26'daki "yedi kez"i ilişkilendirir. Bu bağlantı, tanrısallık ile insanlığın birleşmesini işaret eder; bu, yedinci borunun çalınmış sırasında tanrısallığın sırrının tamamlanmasıdır ve bu da İslam'ın üçüncü belasıdır.

Ayet, 1989'u sonun zamanı olarak işaretler ve Levililer 26'nın "yedi zamanı"yla kurduğu bağlantı sayesinde William Miller'ın temel hakikatini ve 1863'teki isyanı da içerir. Ayet, kırkinci ayetin gizli tarihini başlatır. Bu nedenle, 1989'da sonun zamanı geldiğinde ortaya çıkan bilginin artışının temel bir unsurudur ve kırkinci ayetin gizli tarihini oluşturan dışsal olayların peygamberlik tasvirini başlatır; ayrıca "yedi zaman"la olan bağlantısı aracılığıyla 1989 ile Pazar yasası arasındaki tarihteki içsel olayları da belirler.

On sayısı bir sınavın simgesidir; ayrıca ayetlerin, gerçeği anlamaya vurgu yapan Yeşaya 7'deki görümle bağlantısı vardır.

Çünkü Suriye'nin başkenti Şam'dır, Şam'ın başı da Rezin'dir; ve altmış beş yıl içinde Efrayim öyle kırılacak ki artık bir halk olmayacak. Efrayim'in başkenti Samiriye'dir, Samiriye'nin başı da Remalya'nın oğludur. İnanmazsanız, kesinlikle ayakta duramazsınız. Yeşaya 7:8, 9.

Bir “baş”ın bir başkenti (Samaria ve Damascus) ve bir kralı (Rezin ve Remaliah’ın oğlu Pekah) temsil ettiğine inanmazsanız, sağlam duramazsınız. İsaiah sekiz, sekizinci ayet bağlamında (ki bu, yedinci bölümle aynı vizyondur) bu üç birbiriyle değiştirilebilir sembolü anlamazsanız, on birden on beşe kadar olan ayetlerde Putin ve Rusya’yı güneyin kralı olarak belirleyemezsiniz.

Bundan ötürü, işte, Rab onların üzerine ırmağın sularını—güçlü ve çok—yani Asur kralını ve bütün görkemini getirecek; o, bütün kollarının üzerine çıkacak, bütün kıyılarını aşacak. Yahuda’dan geçecek; taşacak ve aşacak, ta boğaza kadar ulaşacak; kanatlarının açılışı, ey İmmanuel, ülkenin genişliğini dolduracak. Yeşaya 8:7, 8.

Onuncu ayetin teması, son zamanda başlayan ve Pazar yasasında sınama döneminin sona ermesine götüren üç aşamalı bir sınama sürecidir.

Ve dedi: Yoluna git, Daniel; çünkü sözler son zamana kadar kapatılmış ve mühürlenmiştir. Birçokları arındırılacak, paklanacak ve sınanacak; fakat kötüler kötülük edecek; ve kötülerden hiçbiri anlamayacak; fakat bilge olanlar anlayacak. Daniel 12:9, 10.

"Sonun zamanı"nda Daniel kitabının "mührü açılır" ve "arınmak, aklanmak ve denenmek" ile temsil edilen üç aşamalı bir sınama süreci başlar. "Bilgeler" anlar, "kötüler" anlamaz. Onların anlamamaları, tıpkı on bakire benzetmesindeki yağ eksikliği gibi, yok olmalarına yol açar.

Halkım bilgisizlik yüzünden yok oluyor; çünkü sen bilgiyi reddettin, ben de seni reddedeceğim; artık bana kâhin olmayacaksın. Sen Tanrı'nın yasasını unuttuğun için, ben de senin çocuklarını unutacağım. Hoşea 4:6.

“Benim halkım” sözleri bir antlaşma halkı demektir ve bu antlaşma halkı “bilgi eksikliği” nedeniyle reddedilip yok edilecektir. Amerika Birleşik Devletleri’ndeki Pazar günü yasası, şeylerin unutulduğu ya da hatırlandığı dönüm noktasıdır. “Şabat gününü anımsa” o noktada zamanın gerçeğidir. Orada Sur’un fahişesi hatırlanır. Orası, Tanrı’nın Vahiy’de Babil’in günahlarını hatırladığı yerdir.

Ve gökten şöyle diyen başka bir ses işittim: Halkım, ondan çıkın ki onun günahlarına ortak olmayasınız ve belalarından pay almayasınız. Çünkü onun günahları göğe kadar ulaştı ve Tanrı onun kötülüklerini hatırladı. Size yaptığı gibi siz de ona karşılığını verin ve yaptıklarına göre ona iki kat verin: doldurduğu kadehte ona iki kat doldurun. Vahiy 18:4-6.

İşte orada çocuklar, yani Laodikya Adventizminin peygamberi son nesli kesilip atılır. İşte orada Daniel’in “kötüler” diye adlandırdığı kimseler, Tanrı’nın yasasını “unutmuş” olduklarını ortaya koyarlar; ve unuttukları Tanrı yasasının bölümü, Tanrı’nın peygamberi kuralları ya da yasalarıdır. Bağlam açıkça, Daniel kitabının mührü açıldığında artan “bilgi”den yoksun olduklarını gösterir. Daniel “bilgeler”i “kötüler”le, İsa ise “akıllı bakireler”i “akılsız bakireler”le karşıtlar. Amos, aynı sınıfı “güzel bakireler” olarak, doğu, kuzey ve denizlerle temsil edilen peygamberi mesajı bulamayanlar diye tanımlar.

İşte, günler geliyor, diyor Rab Tanrı: Ülkede bir kıtlık göndereceğim; ekmek kıtlığı değil, suya susama da değil, Rab'bin sözlerini işitme kıtlığı. Denizden denize, kuzeyden ta doğuya kadar dolaşacaklar; Rab'bin sözünü aramak için oraya buraya koşacaklar, ama onu bulamayacaklar.

O gün, güzel genç kızlar ve genç erkekler susuzluktan bayılacak. Samiriye'nin günahı üzerine yemin edenler, “Ey Dan, tanrın diridir” ve “Beer-Şeva'nın yolu diridir” diyenler, onlar da düşecek ve bir daha asla ayağa kalkmayacaklar. Amos 8:11-14.

"Denizden denize ve kuzeyden doğuya kadar" dolaşırken baktıkları yer, bulamadıkları mesajı temsil eder. Amos, bu "güzel bakirelerin" "Rab'bin Sözü"nü iştmede bir "kıtlık" içinde olduklarını ve "o gün Rab'bin sözünü aramak için oraya buraya koşacaklarını, ama onu bulamayacaklarını" söyler. Zamanın sonunda, 1989'da, on birinci bölümün kırkıncı ayetinin ve ayrıca onuncu ayetinin yerine gelmesiyle Daniel kitabından mührü açılan mesaj, on birinci bölümün son iki ayetinde özetlenir.

Ama doğudan ve kuzeyden gelecek haberler onu tedirgin edecek; bu yüzden büyük bir öfkeyle birçoklarını yok etmek ve bütünüyle ortadan kaldırmak için yola çıkacak. Ve sarayının çadrlarını denizler arasında, görkemli kutsal dağda kuracak; yine de sonu gelecek ve ona yardım edecek kimse olmayacak. Daniel 11:44, 45.

Yağdan yoksun olan akılsız, adil ve kötü bakireler ile bilgiyi ve Tanrı'nın antlaşmasını ve Yasasını reddetmiş olan doğunun, kuzeyin ve denizlerin mesajı, Pazar yasasında Tanrı tarafından hatırlanır. Onuncu ayetten on beşinci ayete kadar üç savaş temsil edilir. Bu üç savaşı üç tarihsel döneme ayırıyorum, ancak birlikte ele alındıklarında aynı zamanda bir hat oluştururlar, çünkü onuncu ayet "son zaman"ı açar ve bu nedenle üç aşamalı bir sınama sürecini başlatır.

Onuncu ayet, Levililer 26'daki “yedi kez” ile ve dolayısıyla Adventizmin temelleriyle ve William Miller'in çalışmasıyla bağlantılıdır. Üç adımın ikincisi, on birinci ayetin ışığının ve Ukrayna savaşının açığa çıkmasıyla başlayan görsel bir sınavdır. İkinci sınav görseldir ve Tanrı'nın peygamberlik Sözü'nün ışığında güncel olayları tanıyabilme yetimizle ilgili bir sınavı temsil eder. Üçüncü sınav, on beşinci ayetteki Panium Savaşıdır; orada Simon Barjonah'ın adı Peter olarak değiştirildi ve böylece, on altıncı ayetteki Pazar yasasında sınama dönemi kapanmadan hemen önce, yüz kırk dört binin mühürlenmesini işaretledi.

Onuncu, on birinci ve on beşinci ayetlerin temsil ettiği üç savaşın her birinde Antiochus Magnus'un ortaya çıkışını dikkate aldığımızda, aynı zamanda dokuzdan on altıya kadar olan ayetlerin anlattığı tarihte Kutsal Kitap peygamberliğindeki sahte peygamberin yükselişini ve düşüşünü de görürüz.

Birden dörde kadar olan ayetler, ejderha gücünün yükselişini ve düşüşünü tanımlar. Dokuz ve onuncu ayetler sırasıyla 1798'i ve 1989'u işaret eder ve böylece dokuzdan on altıya kadar olan ayetler sahte peygamberin yükselişini ve düşüşünü tanımlar. Kırktan kırk beşe kadar olan ayetler, canavarın yükselişini ve düşüşünü temsil eder. Dokuz ve onuncu ayetler ayrıca kırkıncı ayetteki iki 'zamanın sonu' (1798 ve 1989) ile de örtüşür.

Bayan White, 'zamanın sonu' ifadesinin yanlış anlaşılmasının, peygamberlik sözlerinin nereye uygulanacağı konusunda kafa karışıklığına yol açtığını açıkça belirtir.

Bugün, 1897'de, pek çok kişi aynı şeyi yapıyor; çünkü birinci, ikinci ve üçüncü meleğin mesajlarında yer alan sınavı mesajına dair bir deneyim edinmemişler. Bu mesajların hâlâ

gelecekte olduğuna dair kanıt bulmak için Kutsal Yazıları araştıranlar var. Mesajların doğruluğuna dair kanıtları bir araya getiriyorlar, ama onlara peygamberlik tarihinde hak ettikleri yeri vermekte başarısız oluyorlar. Bu nedenle böyleleri, mesajların yerini belirleme konusunda halkı yanıltma tehlikesi içindedir. Son zamanın dönemini ya da mesajların hangi zamana ait olduğunu görüp anlayamazlar. Tanrı'nın günü sinsi adımlarla geliyor, ama sözde bilge ve büyük adamlar, kaynağının ölümlü insanlarda olduğunu sandıkları 'yükseköğrenim' hakkında gevezelik ediyorlar. Mesih'in gelişinin ya da dünyanın sonunun işaretlerini bilmiyorlar. Vaazlar ve Konuşmalar, cilt 1, 290.

Onuncu ayetin teması "son zaman"dır ve on birinci bölümde birden fazla "sonların zamanı" tanımlanmıştır. On birinci bölümdeki "sonların zamanı"nı "görüp anlamazsınız", "mesajları ne zaman yerleştireceğinizi" bilemezsiniz. O, "Kutsal Yazıları araştıranlar var" diyor ve bütün peygamberlerde olduğu gibi sözleri son günlere yöneliktir; bu nedenle, son günlerde onun belirttiği kişiler, son zamanın ne olduğunu anlamayan bir sınıftır; dolayısıyla onlar, düşüp bir daha kalkmayan Amos'un "güzel bakireleri"dir.

On birinci bölümün birinci ayetinde Darius ve Cyrus, 1989'daki sonun zamanını işaretlemek için birlikte dururlar. MÖ 246'da Ptolemy Babil'e gittiğinde ve kuzey kralını Mısır'da esarete götürdüğünde, yedinci ila dokuzuncu ayetlerde temsil edildiği üzere 1798'i tipolojik olarak simgeleyen bu olay, bir "sonun zamanı"ydı. Onuncu ayet ise 1989'daki "sonun zamanı"dır.

1798, MÖ 723'te başlayan İsrail'in kuzey krallığının dağılmasının iki bin beş yüz yirmi yıllık süresinin sonudur. Bin iki yüz altmış yıl sonra, 538'de, papalık 1798'e kadar bin iki yüz altmış yıl hüküm sürdü. 1798 bir "son zaman"dır; çünkü bu, yedi vaktin sonu olduğu gibi, bin iki yüz altmış yılın ve Daniel on ikinci bölümdeki bin iki yüz doksan yılın da sonudur. 1798 bir "son zaman"dır ve bu nedenle 538 de bir "son zaman"dır. 538, putperestliğin Tanrı'nın tapınağını ve O'nun ordusunu çiğnediği bin iki yüz altmış yılın sonudur; bunu aynı işi aynı süre boyunca yapan papalık izledi.

538, papalığın güçlenmesini temsil eder ve böylece Pazar yasasında papalığın yeniden güçlenmesini de temsil eder. Pazar yasası bir "zamanın sonu"nu belirler. Bu nedenle, on altıncı ayet, ayrıca birinci ayet, yedinci ila dokuzuncu ayetler ve onuncu ayet, hepsi "zamanın sonu"nu işaret eder. Bu hakikat, mesajların ne zaman konumlandırılacağını bilenler tarafından anlaşılmalıdır. Pompey, Kudüs'ü ele geçirdiğinde on altıncı ayeti yerine getirdi. Onu Julius Sezar, Augustus Sezar ve Tiberias Sezar izledi. İsa'nın doğumu bir "zamanın sonu"ydü ve Augustus Sezar döneminde gerçekleşti.

Sonra onun yerine, krallığın görkemi içinde vergi salan biri çıkacak; ancak birkaç gün içinde, ne öfkeyle ne de savaşa, yok edilecektir. Daniel 11:20.

Yirminci ayet, on birinci bölümdeki 'sonların zamanı' listesine ekleme yapar; Mesih'in çarmıha gerildiği sırada hüküm süren Tiberias Sezar da öyle.

Onun yerine aşağılık bir kişi geçecek; krallığın onurunu ona vermeyecekler. Ama o barışçı yoldan gelip dalkavuklukla krallığı ele geçirecek. Önünden sel gibi kuvvetlerle sürülüp kırılacaklar; evet, antlaşmanın önderi de. Daniel 11:21, 22.

Çarmıh, Mesih'in birçoklarıyla pekiştirmek için geldiği peygamberlik haftasının merkezinde yer alır.

Ve o, bir hafta süreyle birçoklarıyla antlaşmayı pekiştirecek; haftanın ortasında kurbanı ve sunuyu durduracak; iğrençliklerin yayılması yüzünden orayı ıssız bırakacak; hatta tamamlanışa kadar, kararlaştırılmış olan ıssız kalanın üzerine dökülecektir. Daniel 9:27.

Hafta ortasında, ilk bin iki yüz altmış gün için bir başlangıç ve bir bitiş sahibiz; ilk bin iki yüz altmış gün, sonraki bin iki yüz altmış günün başladığı yerde sona erdi. Hafta, hem putperestliğin hem de papalığın kutsal yeri ve orduyu çiğnemesini temsil eden kuzey krallığına karşı yedi kezlik dağılma ile örtüşür.

Sonra bir kutsal kişinin konuştuğunu duydum; konuşan o belirli kutsal kişiye başka bir kutsal kişi şöyle dedi: "Günlük sunu ve yıkıma yol açan isyanla ilgili görüm ne zamana dek sürecek; kutsal yerin ve ordunun ayaklar altında çiğnenmesine kadar mı?" Daniel 8:13.

538 bir "son zaman"dır ve aynı zamanda bir peygamberlik döneminin sonu olan çarmıhla örtüşür. 538 ve çarmıh, bir peygamberliğin hem başlangıcının hem de bitişinin peygamberlik bağlamında "son zaman" olarak işaretlendiğine dair iki tanık sunar.

Yirmi birinci ve yirmi ikinci ayetler, yirminci ayet, on altıncı ayet, onuncu ayet, yedinci ile dokuzuncu ayetler ve birinci ayet, hepsi "sonun zamanı"ni işaret eder. Yirmi üçüncü ayet, MÖ 161-158 yılları arasında Makabilerin putperest Roma ile yaptıkları ittifakı tanımlar. Haşmonoğulları Hanedanı'nın ilk savaşlarından başlayıp MS 70'te Kudüs'ün yıkımıyla biten tarihi, ABD'deki dinden dönmüş Protestanlığı temsil eder; bu temsil, bir zaman peygamberliğinin sonu olan ve bu nedenle "sonun zamanı" sayılan 1844'te başlar ve MS 70 ile temsil edilen Pazar yasasında sona erer.

Yirmi üçüncü ayet, "zamanın sonu"nu MÖ 167'deki Modein Savaşı'nda ve ayrıca MS 70'te tanımlar; bunların her ikisi de sırasıyla 1844'ü ve Pazar yasasını temsil eder. Yirmi üçüncü ayet, yirmi birinci ve yirmi ikinci ayetler, yirminci ayet, on altıncı ayet, onuncu ayet, yedinci ile dokuzuncu ayetler ve birinci ayet; hepsi "zamanın sonu"nu işaret eder.

Yirmi dördüncü ayet, putperest Roma'nın 360 yıllık egemenliğini belirtir; böylece hem MÖ 31'deki başlangıcı hem de 330'daki bitişini "sonların zamanı" olarak işaretler. Yirmi yedinci ve yirmi dokuzuncu ayetler, o dönemin hem başlangıcını hem de bitişini belirler; dolayısıyla yirmi dördüncü ayet, yirmi yedinci ayet, yirmi dokuzuncu ayet, yirmi üçüncü ayet, yirmi birinci ve yirmi ikinci ayetler, yirminci ayet, on altıncı ayet, onuncu ayet, yedinci ile dokuzuncu ayetler ve birinci ayet, "sonun zamanı"ni işaret eder.

31. ayet, "yıkıcı iğrençlik"in yerleştirildiği yıl olarak 538'i belirtir ve 36. ile 40. ayetler 1798'i "sonun zamanı" olarak tanımlar. 31. ayetteki 538 ve 36. ile 40. ayetlerdeki 1798; ayrıca 27. ve 29. ayetler, 24. ayet, 23. ayet, 21. ve 22. ayetler, 20. ayet, 16. ayet, 10. ayet, 7'den 9'a kadar olan ayetler ve 1. ayet, hepsi "sonun zamanı"ni işaret eder.

"Zamanın sonu" ifadesi, Pazar yasasını ifade eden ve aynı zamanda bir başka "zamanın sonu" olan kırk birinci ayetten önce on üç kez belirtilmiştir; papanın kendisine yardım edecek kimse kalmadan sonuna geldiği kırk beşinci ayet de bir başka "zamanın sonu"dur. "Zamanın sonu" ifadesi on birinci bölümde toplam on beş kez yer almaktadır. Onuncu ayetin teması "zamanın sonu"dur. Bu, yüz kırk dört binin mühürlenme zamanında açığa çıkarılan gerçekleri temsil eder.

Bir sonraki yazıda devam edeceğiz.